

hele i et overmaade lyst Skær — det kæmpemæssige Underskud, der loves for Statsbanernes Vedkommende, forsvandt i alt dette Solskin. Lad mig for øvrigt sige om dette Underskud, at det er jo beklageligt nok, men det er allenfals ikke nogen Mærkværdighed, at det er der, thi Venstres Presse har nu i et Par Aar forklaret Befolkningen, hvor uforskammet dyrt det er at køre med Statsbanerne, og hvor rimeligt det derfor er at møde disse Baner med den højeste Grad af Mistillid; det er rimeligt, at Folk saa efterhaanden tror, det er rigtigt, og foretrækker anden Befordring. Venstres Presse har vist her indlagt sig stor Fortjeneste af Væksten af Statsbanernes Underskud. Agitationen var jo tænkt at skulle ramme den socialdemokratiske Regering, nu kommer den i Stedet til at ramme Venstres. At jage Kunderne bort paa den Maade, som Venstres Presse har gjort, kan neppe være Venstre velbehageligt nu, da de selv har Ansvaret for Stillingen. Men altsaa bortset fra saadanne Smaating, som Finansministeren slap let hen over, var der megen Glæde og Tilfredshed i hans Betragtninger over Finanslovsforslaget. Ganske vist, sagde Ministeren, der er Svind i Skatterne, Indkomstskatten regnes at ville gaa ned med 24½ Mill. Kr., men selv paa Skattebudgettet er der Lyspletter, Indførselstolden er stabil, sagde Ministeren. Indførselstolden opføres med 82½ Mill. Kr. foruden 4 Mill. Kr., der regnes at ville indgaa i Luksustold, og som endnu ikke er opført paa Finansloven. Herved faar man samme Beløb for Indførselstolden, som Regnskabet for 1926—27 udviser. Altsaa Stabilitet. Stabilitet, sagde den højtærede Finansminister med stærk Varme i Stemmen. Jeg synes, at denne Varme og denne Tilfredshed over Stabiliteten i Toldindtægterne er yderst kompromitterende for dette Ministerium, thi vi har netop i Aar stærkere end nogen Sinde faaet at vide, at Venstre i ganske udpræget Grad er et Frihandelsparti, som endog daarligt taaler at høre Ordet Indførselstold, som ræddes, ja, væmmes ved overhovedet at høre ørkesløse Forhandlinger — ørkesløse Forhandlinger, sagde det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg — om denne Told. Og saa møder Venstres Finansminister her, ikke med Forslag om at gøre Frihandelen effektiv, ikke med Forslag om at stryge disse 86½ Mill. Kr.s Indførselstoldafgift, nej, han møder med lutter Fryd og Glæde og forklarer, at denne Indførselstold i hvert Fald er det sikre, det stabile, Indkomstskatten

svigter med 24½ Mill. Kr., paa flere Punkter ser det galt nok ud, Restaurationsskatten og meget andet gaar ned; men Indførselstolden er stabil — den højtærede Finansminister blev et stort Smil, da han sagde Ordet: stabil.

Jeg siger altsaa: Bortset fra det Hykleri og den Inkonsekvens, man kan udlede heraf, er jo netop disse Tal for Skattebudgettet Kærnen i det hele, det er de afgørende Tal, de talende og uhyre triste Tal. Indkomstskatten falder med over 24 Mill. Kr., og Toldindtægterne holdes oppe paa det samme som forrige Aar, kan ventes at være stabile med 86½ Mill. Kr. Det er i Virkeligheden dansk Erhvervslivs Ødelæggelse, der læses ud af disse Tal. Indførselen af udenlandske Varer holdes oppe til Trods for, at Produktion, Omsætning og Købeevne trykkes nedad. Produktionen af danske Varer svinder, Indførselen af udenlandske Varer holdes oppe. Den danske Befolknings Indtægter daler, den direkte Skat falder, og Finansministeren glæder sig over, at Indførselstolden i hvert Fald er stabil. Og Arbejdsløsheden holder sig. Den tager af, sagde den højtærede Ordfører for Venstre, tager stærkt af. Ja, den tager af paa den Maade, at der er en hel Del, der ingen Understøttelse faar nu og derfor ikke mere staar paa Listen, men i Realiteten er der vist ingen Aftagen, bortset fra, at der er kommet 50 Skomagere i Arbejde for at lave Sæsonstøvler for Vintersæsonen. Nej, Arbejdsløsheden er omtrent lige saa stabil som Toldindtægterne.

Der er imidlertid ingen Grund til at misunde Frihandelsministeren Glæden over Tolden; den barnlige Glæde, som Finansministeren kan have ved at se paa det fremlagte Finanslovsforslag, vil jo ikke en Gang holde sig Vinteren igennem. Inden den Tid vil Glæden være ovre, for der er ingen Grund til Glæde. Selv om Toldindtægterne er stabile, saa vil netop denne Vinter ganske utvivlsomt give talrige Vidnesbyrd om, at der er Grund til at se med den største Pessimisme paa de Tal, den højtærede Finansminister her nævnte.

Blandt det lyse, Finansministeren mødte op med, var ogsaa Skattelettelser. Jeg erkender, at der efter den Plyndring, man iværksatte sidste Rigsdagssamling, maa blive Penge til Raadighed; naar man brutalt har skaaret ned paa Lønnen, paa sociale Love i skærende Strid med Venstres Program, saa er det rimeligt, at